

гогически събрания и препирни, ту въ непрерывно свѣтящата театрална сцена на града и селото.

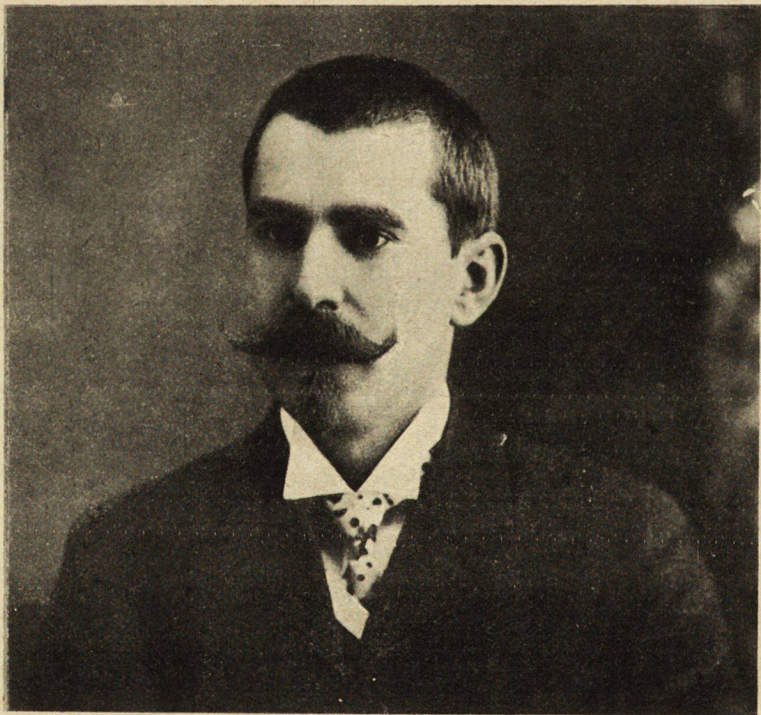
И днесъ читалището не е престанало да изпълнява завидни задачи въ нашия животъ. На неговия пжтъ се изпречи онази младежъ, която е съ основно образование, и която поема браздитъ на селото и еснафството. Тази младежъ, по силата на нашата действителность, ще трѣбва да мине презъ българското читалище и тамъ, презъ нашата тъй голѣма вече литература, да пречупи, като презъ призма, своитъ познания за предстоящия ѝ животъ и да израстне достойна и творческа за честь на племето ни.

На пжтя на нашето читалище се изпрѣчи и хубавото кооперативно дѣло. Читалището ще трѣбва да въведе въ своитъ салони българския народъ, да му разкрие великата роля, която има да играе кооперацията и да го вживи въ нейното величие и необходимость. А широката обща просвѣта, а здравната просвѣта и кинопросвѣтата? Всичко това трѣбва да бжде дѣло на нашето читалище.

Нека въ нашето читалище всички знаемъ да четемъ, нека всички се научимъ да слушаме и да гледаме.

Предосвободителното и следосвободително минало, както и свѣтлото бждеще на нашия народъ, съвсемъ ясно му сочатъ, че нашето читалище е било и си остава единъ кумиръ, къмъ който всички трѣбва да обърнемъ своя погледъ и който никога не трѣбва да бжде напущанъ.

Ат. Николовъ

Ст. Гидиковъ, иницииаторъ за основаване на В. Ч. С.